

2019.09.01.

Kálmánháza, Mandabokor

Igehirdetés címe: „Hogy hallgatod Isten Szavát? – Istentisztelet-e az életed?”

**(1. dia),¹Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának ural-
kodása kezdetén így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz: ²Ezt
mondja az ÚR: Állj az ÚR házában udvarába, és szólj
mindazokhoz, akik Júda városaiból eljönnek leborulni az
ÚR házába. Hirdesd nekik mindazt, amit megparancsol-
tam neked, egy szót se végy el belőle! ³Talán hallgatnak rá,
és megtér mindenki a rossz útról. Akkor megbánom, hogy
gaztetteik miatt veszedelmet akartam hozni rájuk. ⁴Ezt
mondd nekik: Így szól az ÚR: Ha nem hallgattok rám, és
nem éltek törvényem szerint, amit elétek tártam, ⁵és nem
hallgattok szolgálóimnak, a prófétáknak beszédére, akiket
hozzátok küldtem - méghozzá idejében küldtem, de ti nem
hallgattatok rájuk -, ⁶akkor úgy bánok ezzel a házzal, mint
Silóval; ezt a várost pedig gyalázni fogja a föld minden né-
pe! **(2. dia)** ⁷A papok, a próféták és az egész nép hallották
azt a beszédet, amelyet Jeremiás az ÚR házában mon-
dott. ⁸Amikor Jeremiás befejezte beszédét, amelyet az ÚR
parancsa szerint mondania kellett az egész népnek, megra-
gadták a papok, a próféták és az egész nép, és ezt mondták:
Meg kell halnod! ⁹Miért prófétáltad az ÚR nevében, hogy
úgy jár ez a templom, mint Siló, ez a város pedig rommá és
lakatlanná lesz? És összesereglett az egész nép Jeremiás
körüli az ÚR házábanál. ¹⁰Amikor meghallották ezeket Júda**

**vezetői, a királyi palotából az ÚR házához mentek, és leül-
tek az ÚR háza új kapujának bejáratánál. ¹¹A papok és a
próféták ezt mondták a vezetőknek és az egész népnek: Ha-
lálra kell ítélni ezt az embert, mert ez ellen a város ellen
prófétált, ahogyan magatok is hallottátok. **(3.
dia)** ¹²Jeremiás viszont ezt mondta a vezetőknek és az egész
népnek: Az ÚR küldött engem, hogy a templom és a város
ellen elmondjam mindazokat a prófétai igéket, amelyeket
hallottatok. ¹³Most azért jobbítsátok meg útjaitokat és tet-
teiteket, és hallgassatok Isteneteknek, az ÚRnak a szavára!
Akkor majd megbánja az ÚR, hogy veszedelemmel fenye-
getett benneteket. ¹⁴Ami pedig engem illet: a kezetekben
vagyok. Bánjatok velem, ahogyan jónak és helyesnek látját-
ok! ¹⁵De tudjátok meg, hogy ha megöltök, ártatlan vér
terhel benneteket, ezt a várost és lakóit, mert valóban az
ÚR küldött hozzátok, hogy hirdessem nektek mindezt. ¹⁶A
vezetők és az egész nép ezt mondták a papoknak és prófé-
táknak: Nem kell halálra ítélni ezt az embert, hiszen Iste-
nünknek, az ÚRnak nevében beszélt hozzánk.” Jer 26,1-16**

Szeretett Gyülekezet!

(4. dia) Hogyan hallatod Isten szavát?

Egy nagyon éles helyzet áll előttünk. Jeremiás próféta élete már sokadszorra veszélybe kerül. Nagyon nehéz korszakban végzi prófétai szolgálatát. Hogy megértsük az imént felolvasott részt, szeretném, ha egy pillanatra betekintenénk Jeremiás elhívásának körülményeibe, abba a történelmi helyzetbe, amikor Isten ezzel a nagyon különleges és nehéz szolgálattal megbízza.

Egészen pontosan tudjuk elhívásának idejét. **(5. dia)** Jósias király uralkodásának 13. évében, Kr.e. 627-ben történt. Prófétai működése – ismereteink szerint – Jeruzsálem pusztulásáig, 586-ig tehetjük, sőt prófétálása néhány hónappal, vagy néhány évvel később is végződhetett. Elhívása idején egészen fiatal volt. Ezt támasztja alá az 1. fejezetben olvasható rész **(6. dia): „Ó, Uram, URam! Hiszen nem értek a beszédhez, mert fiatal vagyok! ⁷Az ÚR azonban ezt mondta**

nekem: Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok!” Jer 1,6-7. Feltételezhetően Jeremiás hitét legelőször a családi nevelés gyújtotta lángra. Olyan időben született, amikor a hívőknek, különösen pedig a papoknak, így az ő édesapjának is üldözés volt az osztályrészük. Jeremiást minden valószínűség szerint méltán nevezték „vértanú egyház fiának”, hiszen akik az áradattal szemben állva megőrizték hitüket és szenvedtek érte, csak annál bátrabbakká, elszántabbakká acélozódtak. Már pedig sok alkalommal kellett szemben állni, olyat hirdetni, ami nem tetszett a népnek, ami ellentettje volt annak, amit gondoltak az emberek. Mai történetünkben is éppen erről olvasunk, Isten azt parancsolja neki **(7. dia): „Hirdesd nekik mindazt, amit megparancsoltam neked, egy szót se végy el belőle!”** Jer 26,2b. Emiatt sokszor konfliktusba került az akkori egyházi vezetéssel. Isten ítéletét hirdette, amely szintén az elhívási történetben mutatkozik meg **(8. dia): „Én most a szádba adom igéimet! ¹⁰Lásd, én a mai napon népek és országok fölé**

rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj!” Jer 1,9b-10. Négy Ige jelenti a bűn kárhoztatását, kettő pedig maradt a reménység számára.

Azt is tudjuk Jeremiásról, hogy életét teljes egészében a szolgálatnak, Isten drága szava közvetítésének szentelte. Magányos életével minden idejét Isten ügyének szentelte. Így vall Jeremiás **(9. dia): „¹Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: ²Ne végy senkit feleségül, ne legyenek fiaid és leányaid ezen a helyen!”** Jer 16,1-2. Ő nem csak prédikátor vagy szónok, az a férfijellem, aki élete legbensőbb tényeiben is az Úr hűséges tanúbizonysága maradt még a legnehezebb időszakban is. Az pedig jutott neki bőven, hiszen Isten olyan feladattal bízta meg, amely a kor vallásosságát élesen kritizálta. Sőt nem csak a nép vallási, kultikus életét, hanem sokszor a vezetők viselkedése ellen is fel kellett szólalnia. Egy alkalommal így közvetítette Isten szavát **(10. dia): „³⁰Szörnyű és borzasztó dolgok történnek az országban: ³¹A próféták hazugságot prófétálnak, a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, népem pe-**

dig ezt szereti! De mit tesznek majd, ha itt lesz a vég?!” Jer 5,30-31 vagy „¹³Hiszen apraja-nagyja mind nyerészkedésre adta magát, prófétája, papja mind hamisságot művel. ¹⁴Népem romlását úgy gyógyítják, hogy könnyelműen mondogatják: Békesség, békesség! - de nincs békesség! ¹⁵Szégyenkezniük kellene, mert utálatos, amit tettek. De nem akarnak szégyenkezni, és már pirulni sem tudnak.” Jer 6,13-15a. Jeremiás szembe megy a közvéleménnyel, de csak azért, mert Isten ezzel a feladattal bízta meg. Nem azért, mert lázadó természete van, mert mindig ellent kellene mondania, hanem azért, mert Isten ítélte meg a népet, az akkori vallási vezetőket, életüket, viselkedésüket. Ez sokszor nehézséget jelentett Jeremiásnak. Volt idő, mikor fel akarta adni, életét is állandóan fenyegették, s azt mondta Istennek, elég **(11. dia): „⁷Rászedtél, Uram, és én hagytam, hogy rászedj. Megragadtál, hatalmadba ejtettél! Nevetnek rajtam egész nap, engem gúnyol mindenki. ⁸Ahányszor csak megszóllok, kiáltanom kell és hirdetnem, hogy erőszak és elnyomás**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

uralkodik. Az Úr ígéje csak gyalázatot és gúnyt szerzett nekem egész nap. ⁹Azt gondoltam: nem törődöm vele, nem szólok többé az ő nevében. De perzselő tűzzé vált szívemben, csontjaimba van rekesztve. Erőlködtem, hogy magamban tartsam, de nincs rajta hatalmam. ¹⁰Hallom, hogy sokan suttogják: Iszonyat mindenütt?! Jelentsétek föl! Föl is jelentjük! Akik jóakaróim voltak, mind a bukásomra várnak: Talán rá lehet szedni! Hatalmunkba ejtjük, és bosszút állunk rajta! ¹¹De az Úr velem van, mint erős vitéz. Ezért elbuknak üldözőim, nem bírnak velem. Igen megszégyenülnek, kudarcot vallanak, gyalázatuk soha nem megy feledésbe!” Jer 20,7-11.

Egy ilyen rendkívül helyzetben és nehéz körülmények között is hűséges maradt Istenéhez Jeremiás, és Isten megáldotta szolgáját. A ma felolvasott történetünkben is annak lehetünk szemtanúi, hogy Jeremiásnak Isten szavát kellett hirdetni egy olyan közegben, ahol eltávolodtak az Úrtól és nem hallgattak szavára. A 7. fejezetben leírt templomi beszéd következ-

ményeit írja le az Ige. Jeremiás ebben a beszédében Isten ítéletét tolmácsolja, nagyon keményen megítéli az Úr a templomba járókat **(12. dia)**: „⁸Ti hazug szavakban bíztok, amelyek semmit sem érnek. ⁹Loptok, gyilkoltok, paráználkodtok, hamisan esküsztok, a Baalnak tömjéneztek, és más isteneket követtetek, akiket nem ismertek. ¹⁰Azután idejöttök, és megálltok előttem ebben a házban, amelyet az én nevemről neveztek el, és ezt mondjátok: Megszabadultunk! De azután ugyanazokat az utálatos dolgokat követitek el.” Jer 7,18-11.

Arról beszél, hogy nincsen látszata annak, hogy járnak emberek templomba, áldoznak, de miután kilépnek a templom ajtón, ugyan úgy élnek, lopnak, csálnak, hazudnak, paráználkodnak, nincs változás az életükben. Szégyent hoznak Isten nevére. Az ilyen embereket nem fogja megtartani a templom sem. **(13. dia)** Vajon istentisztelet-e az életünk?

Hadd említsek egy negatív és egy pozitív példát.

Kárpátalján volt egy lelkész, aki minden héten, szombaton délben elment a kocsmába, s hulla részegre itta magát, majd záróra előtt fél órával ment a gondnok érte talicskával, hogy hazavigye. A kommunisták azt mondták: „*őt nem kell elvinni, mert úgy sem építi az Isten országát!*” Csak a komoly hívő igehirdetőket vitték el, az ilyeneket nem. Az ilyen emberek mindegy, hogy mennyi istentiszteletet tartanak, mennyit prédikálnak, mert életüket semmi sem fogja megtartani. Csak szégyent hoztak Isten nevére.

Egy evangélizációs sorozatra hívtak egy híres igehirdetőt. Napközben a prédikátor elment bevásárolni magának, s amikor a kasszánál állt, a pénztáros 3-szor annyit adott vissza az igehirdetőnek. Miután észrevette a prédikátor, visszament és szólt, hogy többet adott vissza.

A pénztáros így válaszolt:

„Tudom. Direkt adtam vissza ennyivel többet, mert tegnap este voltam az evangélizáción, s a becsületességről beszél. Csak próbára tettem.”

Milyen más, amikor valaki éli is Istennek drága Szavát. Amikor nem csak becsületességről prédikál, hanem becsületesen is él.

Vannak, akiknek mindegy, hogy milyen kegyesen hallgatják az Igét, mindegy, hogy milyen áhítattal figyelnek a szertartásokra, mindegy, hogy milyen vallásos szöveg jön ki a szájukon, az életük a hétköznapiakban merő ellentéte annak, amit a templomban megélnék. Tele van külsőségekkel az életük, de a bensőjük az maga a rettenet. Ez ellen szólal fel Jeremiáson keresztül az Úr. Isten leleplezi ezt az ellentétet, ezt a képmutatást. De emberek mit sem törődnek vele. Sőt el akarják hallgattatni Jeremiást. Ki akarják végezni. S ha tehetnék, Istent is elhallgattatnák, mert nem akarnak szembesülni bűneikkel. Az ilyenek mindent elkövetnek, hogy elhallgattassanak mindenkit, akik ellenük szólnak. Így válaszol a nép egy másik helyen **(14.**

dia): „¹⁶Nem engedelmeskedünk neked abban, amit az ÚR nevében hirdettél nekünk, ¹⁷hanem mindazt meg tesszük, amit kimondtunk” Jer 44,16. Tudják, hogy engedelmeskedniük kellene Istennek, de tudatosan ellene állnak. Mit tesznek? Amit gondolnak, amit akarnak, azt teszik, s nem hiszik el, hogy meg lesz annak a következménye. Inkább kiiktatják az Isten „hangadóját”. **(15. dia)** Olyan ez, mintha az autóban a műszerfalon felgyullad egy motorhiba-jelző piros lámpa, s én inkább kalapáccsal kiiktatom a jelzőlámpát. Attól még a hiba ott lesz a motorban. Megtehetem, hogy kiiktatom, de attól nem változik semmi. Na, éppen ebbe a hibába estek a vezetők, amikor úgy gondolták, kiiktatják Jeremiást, elhallgattatják, addig sem kell szembesülniük a bűneikkel. De attól a tény, tény marad. Eltávolodtak Istentől, elfordultak Tőle, nem hallgattak szavára, nem követték parancsolatait, s ennek meg lesz az ítélete. Ezért mondja feltételes mondatban **(16. dia): „Ha nem hallgattok rám, és nem éltek törvényem szerint, amit elétek tártam, ⁵és nem hallgattok szolgálóimnak, a prófétáknak be-**

szédére, akiket hozzátok küldtem - még hozzá idejében küldtem, de ti nem hallgattatok rájuk -, ⁶akkor úgy bánok ezzel a házzal, mint Silóval; ezt a várost pedig gyalázni fogja a föld minden népe!” **(17. dia)** Mi lett Silóval, Isten szent helyével, neve „lakásával”? Isten lerombolta. Miért? **(18. dia)** „¹³Most pedig, mivel ilyen dolgokat követtetek el - így szól az ÚR -, bár én intettelek benneteket, idejében intettelek, de ti nem hallgattatok rám, szóltam nektek, de nem válasszátok” Jer 7,13. Isten lerombolta az Ő házat. Ahogy aztán lerombolták Kr.e. 587-ben a Salamon által épített templomot, majd újjáépítették Kr.e. 535 táján, majd Kr. u. 70-ben Titus római hadvezér serege ismét lerombolta. Isten engedte, hogy lerombolják, mert Isten nem kövekbe épített templomban akar lakni, hanem a szívek templomában. Azt mondja az Ige **(19. dia): „testetek a bennetek levő Szentlélek temploma”** I Kor 6,19. Az ApCsel-ben azt olvashatjuk: „⁴⁸A Magasságos azonban nem emberkéz alkotásaiban lakik” ApCsel 7,48. Mert mi ér a templom, ha azok, akik benne vannak, megvetik az Is-

ten szavát, az Isten parancsolatait. És mivel megvetették, ezért Isten engedte, hogy lerombolják a templomot. Közel 2000 éve nincsen a zsidóknak templomuk. **(20. dia)** A templomuk helyén a Kubbat asz-Szahra, azaz a Sziklamecset áll, de Isten megígérte, hogy fel fog épülni harmadszorra is az Ő szent temploma, ami már egyértelműen az utolsó idők fogja jelenteni és Ő helyre fogja állítani a helyes istentiszteletet. Istennek nem olyan emberekre van szüksége, akik köveket tisztelnek, imádnak, hanem olyanokra, akik Istent lélekben és igazságban tisztelik, dicsérik, magasztalják – ahogy Jézus mondja **(21. dia):** „²³De eljön az óra, és az most van, amikor igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres.” Jn 4,23. Ez hiányzott az akkori emberek életéből is. Jeremiás erre hívta fel a figyelmet, s ahelyett, hogy bűnbánatot tartottak volna, felismerték volna bűneiket az akkori vezetők, a nép, ehelyett el akarták hallgattatni és elakarták tenni láb alól Jeremiást. Tudjátok, azt értettem meg ebből az Igéből, hogy nem lelki emberek nem fogják megérteni a

lelki dolgokat. Akik nem lelkileg gondolkodnak és nem lelki módon élnek, azok nem fogják megérteni Isten dolgait. És akik nem lelki módon gondolkodnak, azoknak egyszerűbb elhallgattatni prófétákat, igehirdetőket és nézzétek meg, mit tettek Jézussal. Hogyan hallgatatták el, űztek belőle gúnyt, s végül feszítették keresztre. Miért? Mert nem ismerték fel Őbenne a Messiást, s könnyebb volt elhallgattatni, mint felismerni, hogy én vagyok az a bűnös ember, akiről beszél, akinek felkínálja kegyelmét, akinek bűnbocsánatot akar adni. De Jézus Krisztus halálával bűnbocsánatot hozott és feltámadásával örök életet kínál fel mindenkinek, aki Őt felismeri, elfogadja, vele él!

Történetünk végén nagylelkűen azt mondják a vezetők **(22. dia)** „Nem kell halálra ítélni ezt az embert, hiszen Istenünknek, az ÚRnak nevében beszélt hozzánk.”. Végül Jeremiást Isten megmentette, de volt Valaki, akinek az életét nem kímélte az Atya, hanem odaadta miérettünk, hogy nekünk életünk legyen. Ahogy Ézsaiás próféta beszél róla **(23. dia):** „A mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.” Ézs 53,5. Jézus Krisztus lett az, akinek sebei és halála árán lehet bocsánatunk, üdvösségünk.

Drága Testvérem!

Te milyen lélekkel hallgatod Isten figyelmeztető szavát? Ellenérzések vannak benned, dacolsz Istennel szemben, vagy kész vagy megadni magad Isten előtt, Őreá bízni mindent, s azt mondani, Uram, kezdj velem azt, amit akarsz. Nem akarok lázadni, hanem szeretnék a Te tervedbe, akaratodba belesimulni, szeretném, ha szívem, életem a Szentlélek temploma lenne! Jöjj hát és formáld át dacos kemény szívemet! Ámen!